

ДИРЕКТИВА 2001/80/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 октомври 2001 година

относно ограничаването на емисиите на определени замърсители във въздуха,
изпускани от големи горивни инсталации

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид договора за учредяване на Европейската общност и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социалния комитет²,

след консултации с Комитета на районите,

като постанови съгласно процедурата, визирана в член 251 от договора³, с оглед на общия проект, одобрен на 2 август 2001 г. от Помирителния комитет,

като имат предвид, че:

(1) Директива 88/609/ЕИО на Съвета от 24 ноември 1988 г., относно ограничението на емисиите на някои вредни вещества в атмосферата, изпускани от големите горивни инсталации⁴, допринесе за намаляването и контрола на атмосферните емисии, изпускани от големите горивни инсталации. Необходимо е да се подходи към нейната преработка с оглед на повече яснота.

(2) Петата програма за действие⁵ в областта на околната среда цели да постигне количествата и критичните нива на някои замърсители с окислително действие като серен двуокис (SO₂) и азотни окиси (NO_x) никога да не бъдат превишавани и - по отношение на качеството на въздуха - всички да са ефективно предпазени признатите от здравословни рискове, свързани със атмосферното замърсяване.

(3) Всички държави-членки подписаха протокола от Гьотеборг от 1 декември 1999 г. за конвенцията на Икономическата комисия на ООН за Европа (ИКЕ/ООН) за трансграничното атмосферно замърсяване на далечни разстояния, за да намалят

¹ ОВ С 300, 29.9.1998 г., стр. 6 и ОВ С 212 Е, 27.7.2000 г., стр. 36.

² ОВ С 101, 12.4.1999 г., стр. 55.

³ Становище на Европейския парламент от 14 април 1999 г. (ОВ С 219, 30.07.1999 г., стр. 248), обща позиция на Съвета от 9 ноември 2000 г. (ОВ С 375, 28.12.2000 г., стр. 12) и решение на Европейския парламент от 14 март 2001 г. (все още не публикувано в Официален вестник). Решение на Европейския парламент от 20 септември 2001 г. и решение на Съвета от 27 септември 2001 г.

⁴ ОВ L 336, 7.12.1988 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 94/66/ЕО на Съвета (ОВ L 337, 24.12.1994 г., стр. 83).

⁵ ОВ С 138, 17.5.1993 г., стр. 1.

окислението, еутрофизацията и озона в близост до земната повърхност, който съдържа освен всичко и ангажимента да се намалят емисиите на серен двуокис и азотни окиси.

(4) Комисията публикува информация, засягаща стратегия на Общността за борба с окислението, в която корекцията на Директива 88/609/ЕИО бе определена като неотменима част от тази стратегия с дългосрочна цел да се намалят емисиите от серен двуокис и азотни окиси в пропорции, достатъчни да намалят концентрациите до нива под дозите и критичните прагове.

(5) Целта за намаляване на окислителните емисии, произхождащи от големите горивни инсталации не може да бъде осъществена в достатъчна степен от държавите-членки, ако те действат самостоятелно и едно несъгласувано действие не гарантира постигането на поставената цел. Като се държи сметка за необходимостта от намаляване на окислителните емисии в цялата Общност, ще бъде по-ефикасно да се вземат мерки на нивото на Общността, съгласно принципа за взаимопомощ, обявен в член 5 от договора.

(6) Съществуващите големи горивни инсталации допринасят в значителна степен за емисиите на серен двуокис и азотни окиси в общността и е необходимо тези емисии да бъдат намалени. Следователно е необходимо да се адаптира подходът към различните характеристики в сектора на големите горивни инсталации в държавите-членки.

(7) Директива 96/61/ЕО на Съвета от 24 септември 1996 г., относно цялостната превенция и намаляване на замърсяването¹ определя цялостен подход за превенция и намаляване на замърсяването, който обхваща в пълнота всички аспекти на постиженията в областта на екологията на една инсталация. Горивните инсталации, чиято номинална горивна мощност превишава 50 MW попада в полето на приложение на въпросната директива. В приложение на член 15, параграф 3 от споменатата директива, Комисията публикува на три години списък на основните емисии и отговорните източници, въз основа на данни, представени от държавите-членки. В приложение на член 18 от въпросната директива, по предложение на Комисията и в съгласие с предвидените от договора процедури, Съветът определя пределни стойности за емисиите, които изискват действие на нивото на Общността, именно на основата на обмен на информации, предвиден в член 16 от същата директива.

(8) Спазването на стойностите на пределнодопустимите емисии, определени в тази директива трябва да бъде считано за необходимо но не и достатъчно условие за спазване на изискванията на Директива 96/61/ЕО, отнасяща се до използването на най-добрите съществуващи техники. Това спазване може да доведе до определянето на по-строги ограничения на стойностите на пределнодопустимите емисии за други субстанции и друга среда, както и до други подходящи условия.

(9) За период от 15 години индустрията натрупа опит във внедряването на техники за намаляване на вредните емисии, изпускани от големите горивни инсталации.

¹ ОВ L 257, 10.10.1996 г., стр. 26.

(10) Протоколът на конвенцията на Икономическата комисия на ООН за Европа (ИКЕ/ООН) за трансграничното атмосферно замърсяване на далечни разстояния, отнасящ се до тежките метали, препоръчва приемането на мерки, които да имат за цел намаляването на емисиите на тежки метали от някои инсталации. Общозвестен факт е, че предимствата, произтичащи от намаляването на емисиите на прах чрез подходящо оборудване ще доведат до полза по отношение на намаляването на емисиите на тежки метали, свързани с праховите частици.

(11) Инсталациите за производство на електричество представляват голяма част от сектора на големите горивни инсталации.

(12) Директива 96/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г., засягаща общите правила за вътрешния пазар на електроенергия¹ цели освен всичко разпредели новите производствени мощности между новопоявилите се в този сектор.

(13) Общността се е ангажирала да намали емисиите на диоксид и въглерод. В случаите, когато това е възможно, комбинираното производство на топлинна и електрическа енергия позволява да се подобри чувствително цялостната ефикасност при използването на горивата.

(14) Едно значително увеличение на консумацията на природен газ за производството на електроенергия е вече в ход и би трябвало продължи, а именно, чрез използването на газови турбини.

(15) Като се има предвид увеличението на производството на електричество на основата на биомаса, специфичните норми за емисиите за това гориво са оправдани.

(16) Решението на Съвета от 24 февруари 1997 г. за стратегия на Общността за управление на отпадъците² настоява върху необходимостта от повишаване на стойността на отпадъците и обявява, че трябва да бъдат приложат подходящи норми на емисии по отношение на експлоатацията на инсталации, в които се горят отпадъци, за да се осигури високо равнище на защита на околната среда.

(17) Индустрията е придобила опит в използването на техники и оборудване за контрол на основните вредни вещества, изпускани от големите горивни инсталации. Европейския комитет по стандартизация (ЕКС) предприе действия за изработване на рамка, която позволява сравняването на резултатите от измерванията в Общността и гарантира високо ниво на тези измервания.

(18) Необходимо е да се подобрят познанията за емисиите на основните вредни вещества, изпускани от големите горивни инсталации. За да бъдат наистина представителни за нивото на замърсяване, причинено от една инсталация, тези информации трябва да бъдат придружени от данни за нейната консумация на енергия.

¹ ОВ L 27, 30.1.1997 г., стр. 20.

² ОВ С 76, 11.3.1997 г., стр. 1.

(19) Настоящата директива не трябва да нанася вреда на сроковете за транспортиране и на пускане в действие от страна на държавите-членки, на Директива 88/609/ЕИО,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Настоящата директива се прилага спрямо горивните инсталации, чиято номинална топлинна мощност е равна или превишава 50 мегавата, независимо от използвания вид гориво (твърдо, течно или газообразно).

Член 2

За целите на настоящата директива под следните точки се подразбира:

- 1) “емисия” - изхвърлянето в атмосферата на субстанции, изпускани от горивни инсталации;
- 2) “отпаден газ” - изхвърлян газ, който съдържа твърди, течни или газообразни емисии; техният волуметричен дебит е изразен в кубически метри в час, съотнесени към нормализирани температурни условия (273 К) и нормализирани условия на налягане (101,3 кРа) след приспадането на количествата водна пара, дадени по-нататък в “Nm³/h”;
- 3) “пределна стойност на емисия” - допустимото количество на субстанция, съдържаща в отпадните газове на горивната инсталация, които могат да бъдат изхвърлени в атмосферата за определен период; тя е определена в маса на обем отпадни газове, изразена в mg/Nm³, съотнесена към количество кислород в отпадните газове от 3 % на обем при течни или газообразни горива, от 6 % при твърди горива и от 15 % при газови турбини;
- 4) “степен на десулфурация” - отношението между количеството сяра, което не е изхвърлено в атмосферата от горивната инсталация за даден период и количеството сяра, съдържащо се в горивото, което е вкарано в камерите на горивната инсталация и е използвано в течение на същия период;
- 5) “експлоатиращ” - всяко физическо или юридическо лице, което експлоатира горивна инсталация или което притежава или му е била делегирана по отношение на нея определяща икономическа власт;
- 6) “гориво” - всяко твърдо, течно или газообразно горивно вещество, което захранва горивна инсталация, с изключение на отпадъците, посочени в Директива 89/369/ЕИО на Съвета от 8 юни 1989 г., отнасяща се до превенцията на атмосферното замърсяване, причинявано от новите инсталации за изгаряне на общински отпадъци¹, в Директива 89/429/ЕИО на Съвета от 21 юни 1989 г., отнасяща се до намаляването на атмосферното замърсяване, причинявано от съществуващите инсталации за изгаряне на общински

¹ ОВ L 163, 14.6.1989 г., стр. 32.

отпадъци¹ и в Директива 94/67/ЕО на Съвета от 16 декември 1994 г., отнасяща се до изгарянето на опасни отпадъци² или във всеки по-късен акт на Общността, отменящ или заменящ една ли повече от тези директиви;

7) “горивна инсталация” - всяко техническо съоръжение, в което горивни продукти се окисляват с цел да се използва така получената топлина.

Настоящата директива не се прилага по отношение на горивни инсталации, предназначени за производството на енергия, с изключение на онези, които пряко горивния продукт в производствените си технологии. В частност, настоящата директива не се прилага по отношение на следните горивни инсталации:

а) инсталациите, в които горивните продукти се използват за пряко затопляне, за сушене или за обработка на предмети или материали, като например отоплителните пещи или пещите за термична обработка;

б) инсталациите за доизгаряне - т. е. всяко техническо съоръжение, което има за цел очистиането на отпадните газове от горене и които не се използват като самостоятелни горивни инсталации;

в) съоръженията за регенериране на каталитични крекинг-катализатори;

г) съоръженията за конверсия на сероводород в сяра;

д) реакторите използвани в химическата индустрия;

е) коксовите пещи;

ж) кауперите на доменните пещи;

з) всяко техническо съоръжение, използвано за предвижване на превозно средство, кораб или летателен апарат;

й) газовите турбини използвани на офшорните платформи;

й) газовите турбини, за които е било издадено разрешение преди 27 ноември 2002 г. или които, по становището на компетентния орган, са предмет на надлежно подадена молба за разрешение преди 27 ноември 2002 г. при условие, че инсталацията ще бъде пусната в експлоатация не по-късно от 27 ноември 2003 г. без да се нарушава член 7, параграф 1, и приложение VIII, точки А и Б.

Инсталациите, задвижвани от дизелови, бензинови или газови двигатели не са обект на разпоредбите на настоящата директива.

¹ ОВ L 203, 15.7.1989 г., стр. 50.

² ОВ L 365, 31.12.1994 г., стр. 34.

Ако две или повече отделни нови инсталации са конструирани по такъв начин, че според компетентния орган и с оглед на техническите и икономически фактори, техните отпадни газове биха могли да бъдат изпускани от един общ комин, то съвкупността от тези инсталации се приема за една единствена инсталация;

8) “смесена пещ” - всяка горивна инсталация, която може да бъде захранвана едновременно или последователно от два или повече вида гориво;

9) “нова инсталация” - всяка горивна инсталация, за която първоначалното разрешително за строеж или - при липсата на такава процедура - първоначалното разрешително за експлоатация е било дадено след 1 юли 1987 г.;

10) “съществуваща инсталация” - всяка горивна инсталация, за която първоначалното разрешително за строеж или - при липсата на такава процедура - първоначалното разрешително за експлоатация е било дадено преди 1 юли 1987 г.;

11) “биомаса” - продуктите съставени изцяло или частично от селскостопански или горски растителни вещества, способна да бъде използвана като гориво с оглед да се възобнови нейното енергийно съдържание и впоследствие отпадъците да се използват като гориво:

а) селскостопански или горски растителни отпадъци;

б) растителни отпадъци, изхвърляни от индустриалния сектор за хранителна преработка, ако произведената топлина е остойностена;

в) растителни влакнести отпадъци, произлизащи от производството на растителна каша и от производството на хартия на основата на каша, ако са изгаряни заедно на мястото за производство и ако произведената топлина е остойностена;

г) коркови отпадъци;

е) дървени отпадъци, с изключение на дървени отпадъци, които е възможно да съдържат халогенирани органични съставки или тежки метали в следствие на обработка с дървени консерванти или поставяне на фурнир, включително в частност дървени отпадъци, които произхождат от строителни обекти;

12. “газова турбина” - всеки роторен апарат, който превръща термичната енергия в механична работа и се състои като цяло от компресор, термичен агрегат, който позволява окислението на горивото, така че да се подгръва работното гориво и турбина;

13. “крайни периферни региони” - отвъдморските територии за Франция, Азорските острови и Мадейра за Португалия и Канарските острови за Испания.

Член 3

1. най-късно до 1 юли 1990 г. държавите-членки изработват пригодени програми с оглед на прогресивното намаляване на общите годишни емисии изпускани от съществуващите инсталации. Освен книгите за вписване на падежите, програмите съдържат възможностите за пускането им в употреба.

2. Съгласно програмите, посочени в параграф 1, държавите-членки продължават да спазват таваните на емисиите и съответните определени проценти на намаляване на серен двуокис - в приложение I, колони от 1 до 6 и за азотните окиси - в приложение II, колони от 1 до 4 към посочените в тези анекси дати чак до датата на влизане в сила на разпоредбите на член 4, които се прилагат спрямо съществуващи инсталации.

3. По време на изпълнението на програмите, държавите-членки определят също така и общите годишни емисии, съгласно приложение VIII, точка Б.

4. Ако една съществена и непредвидена промяна на търсенето на енергия или на разположението на някои горива или на някои производствени инсталации създава тежки технически проблеми на някоя държава-членка за прилагането на нейната програма, изготвена съгласно параграф 1, по молба на засегнатата държава-членка, с оглед на естеството на въпросната молба, Комисията взема решение, целящо да промени за тази страна таваните на емисиите и/или датите, фигуриращи в приложение I и II, и съобщава на решението си на Съвета и на държавите-членки. В срок от три месеца, всяка страна може да сезира Съвета за решението, взето от Комисията. В срок от три месеца, Съветът може да вземе с квалифицирано мнозинство различно решение.

Член 4

1. Без да нарушава член 17, държавите-членки взимат предвидените мерки за това всяко разрешение за строеж или - при липса на такава процедура - всяко разрешение за експлоатация на нова инсталация, което по становището на компетентните власти е предмет на молба за разрешение преди 27 ноември 2002 г. и при условие, че инсталацията ще бъде въведена в експлоатация най-късно до 27 ноември 2003 г., да съдържа условия, отнасящи се до спазването на пределните стойности на емисии, определени в част А на приложения III - VII за серния двуокис, азотните окиси и прахта.

2. Държавите-членки взимат предвидените мерки за това всяко разрешение за строеж или - при липса на такава процедура - всяко разрешение за експлоатация на нова инсталация, различна от тези в параграф 1, да съдържа условия, отнасящи се до спазването на пределните стойности на емисии, определени в част Б на приложения III - VII за серния двуокис, азотните окиси и прахта.

3. Без да нарушават Директива 96/61/ЕО и Директива 96/62/ЕО на Съвета от 27 септември 1996 г. относно оценката и управлението на качеството на околния въздух¹, държавите-членки намаляват значително емисиите до 1 януари 2008 г. най-късно, или:

¹ ОВ L 296, 21.11.1996 г., стр. 55.

а) като взимат предвидените мерки за това всяко разрешение за експлоатация на съществуващи инсталации да съдържа условия, отнасящи се до спазването на пределните стойности на емисии, определени в параграф 1 или

б) като следят за това съществуващите инсталации да са подчинени на националната схема за намаляване на емисиите, визирана в параграф 6

и, в краен случай, като прилагат членове 5, 7 и 8.

4. Без да се нарушават Директиви 96/61/ЕО и 96/62/ЕО, съществуващите инсталации могат да не бъдат държани отговорни за спазването на стойностите на пределнодопустимите емисии, посочени в параграф 3 и те могат да не бъдат включвани в националната схема за намаляване на емисиите ако са изпълнени следните условия:

а) експлоатиращият съществуваща инсталация се наема в писмена декларация, представена на компетентния орган най-късно до 30 юни 2004 г., да не експлоатира инсталацията за оперативен период от 20 000 часа в период, започващ от 1 януари 2008 г. и завършващ най-късно до 31 декември 2015 г.;

б) експлоатиращият е задължен да представя всяка година на компетентния орган отчет за използваните и неизползваните часове от разрешеното време за остатъка от оперативния живот на инсталацията.

5. Държавите-членки могат да изискват спазването на пределни стойности на емисиите и по-кратки срокове за въвеждане в експлоатация, отколкото предвидените в параграфи 1, 2, 3 и 4 и в член 10. Те могат да включват други вредни вещества, както и да наложат допълнителни условия или приспособяване на инсталациите към техническия прогрес.

6. Държавите-членки могат без да нарушават настоящата директива и директива 96/61/ЕО и като държат сметка за разходите и ползите, както и за своите задължения с оглед на Директива 2001/81/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г., относно националните пределнодопустими стойности за емисии на някои атмосферни замърсители¹, и на Директива 96/62/ЕО, да определят и да приложат национална схема за намаляване на емисиите за съществуващите инсталации, като се държи сметка за задължението да се спазват определените в приложение I и II пределно допустими стойности.

Националната схема за намаляване на емисиите намалява общите годишни емисии на NO_x, на SO₂ и на прах от съществуващите инсталации до нивата, които биха били постигнати като се приложат стойностите на пределнодопустимите емисии, посочени в параграф 3, към съществуващите инсталации в действие през 2000 г. (включително тези, които са обект на план за рехабилитация през 2000 г., одобрен от компетентния орган, с цел да се премине към намаляването на емисиите, изисквано от националното законодателство), в съответствие с реалния годишен период на експлоатация на всяка

¹ Виж стр. 22 от настоящия Официален вестник.

инсталация, с използваното гориво и топлинната мощност, изчислени на основата на средните стойности от последните пет години на експлоатация до 2000 г. включително.

Затварянето на една инсталация, която е част от националната схема за намаляване на емисиите не води до увеличението на общите годишни емисии на останалите инсталации влизаци във въпросната схема.

Националната схема за намаляване на емисиите не може по никакъв начин да разреши на една инсталация отклонение от разпоредбите на подходящото законодателството на Общността, включително Директива 96/61/ЕО.

Националните схеми за намаляване на емисиите са подчинени на следните условия:

- а) схемата съдържа асоциирани задачи и цели, мерки и графици, които позволяват тези задачи и цели да бъдат достигнати, както и механизъм за наблюдение;
- б) държавите-членки съобщават своите национални схеми за намаляване на емисиите на Комисията най-късно до 27 ноември 2003 г.;
- в) в срок от шест месеца, считано от съобщението, визирано в буква б), Комисията оценява дали схемата изпълва или не условията, предвидени в настоящия параграф. Ако реши, че условията не са изпълнени, тя информира държавата-членка, която уведомява Комисията в рамките на следващите три месеца за мерките, които е взела за да осигури спазването на условията, предвидени в настоящия параграф;
- г) най-късно до 27 ноември 2002 г., Комисията изгражда преките връзки с цел да помогне държавите-членки да подготвят своята схема.

7. В светлината на извършения прогрес по пътя на опазването на човешкото здраве и на осъществяването на целите на Общността по опазването на околната среда в областта на окисляването и на качеството въздуха, съгласно Директива 96/62/ЕО, Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета, най-късно до 31 декември 2004 г., доклад, в който тя оценява:

- а) необходимостта да предвижда други мерки;
- б) количествата тежки метали, изпускани от големите горивни инсталации;
- в) съотношението цена/ефективност и съотношението цена/ползи на новите намаления на емисиите в сектора на горивните инсталации в държавите-членки по отношение на другите сектори;
- г) техническата и икономическата изпълнимост на тези намаления на емисии.;
- д) ефектът, който определените норми за сектора на големите горивни инсталации, включително съоръженията, свързани с произведените в страната твърди горива и

конкурентната ситуация на енергийния пазар, имат върху околната среда и вътрешния пазар;

е) всяка национална схема за намаляване на емисиите, представена от държавите-членки, съгласно параграф 6.

Докладът на Комисията съдържа подходящо предложение за на възможните пределни дати или за най-слабите пределни лимити, приложими за отклонението, съдържащо в бележка 2 от приложение VI, точка А.

8. В краен случай, визираният в параграф 7 доклад е придружен от асоциирани предложения по отношение на Директива 96/61/ЕО.

Член 5

Чрез отклонение от приложение III,

1) инсталации с номинална топлинна мощност равна или по-голяма от 400 MW, чието годишно използване (плаваща средна стойност, изчислена за период от пет години) не надвишава следния брой часове:

- до 31 декември 2015 г. - 2000 часа,

- от 1 януари 2016 г. - 1500 часа,

са подложени на средна стойност от 800 mg/Nm^3 за емисиите от серен двуокис.

Тази разпоредба не се прилага спрямо нови инсталации, разрешението за които е дадено съгласно член 4, параграф 2;

2) до 31 декември 1999 г. Кралство Испания може да дава разрешения на нови електроцентрали с номинална топлинна мощност равна или по-голяма от 500 MW, използващи твърди горива, произведени в страната или внос, пуснати в експлоатация преди края на 2005 г. и отговарящи на следните изисквания:

а) в случая на вносни твърди горива, пределна стойност на емисиите от 800 mg/Nm^3 за серен двуокис;

б) в случай на твърди горива произведени в страната, ниво на десулфурация от поне 60 %,

при условие, че разрешеният пълен капацитет на тези инсталации, спрямо които се прилага настоящото отклонение не надвишава:

- 2000 MWe в случая на инсталации, изгарящи твърди горива произведени в страната,

- в случая на инсталации, изгарящи внесени твърди горива, или 7500 MWe, или 50 % от целия нов капацитет на всички оторизирани инсталации, изгарящи твърди горива до 31 декември 1999 г., като се взема числото, което е по-малко от двете.

Член 6

В случая на нови инсталации, за които е издадено разрешение съгласно член 4, параграф 2, или на инсталации, покривани от член 10, държавите-членки следят за това, техническата и икономическата изпълнимост на комбинираното производство топлина и електричество да бъде проверявано. Когато тази изпълнимост е потвърдена, се замислят като се държи сметка за пазарната и дистрибуторска ситуация.

Член 7

1. Държавите-членки следят за това, разрешенията, посочени в член 4 да предвиждат процедури относно лошото функциониране или повреди на съоръжението за редукция. В случай на повреда, компетентният орган изисква от експлоатиращия да намали или спре работа, ако връщането към нормално функциониране не е възможно в рамките на 24 часа или да експлоатира инсталацията като използва слабозамърсяващи горива. При всички подобни случаи компетентният орган трябва да бъде уведомен в рамките на 48 часа. Общата продължителност на работа без съоръжение за редукция за дванадесет месеца в никакъв случай не трябва да превишава 120 часа. Компетентният орган може да разреши отклонение от 24 часовото и 120 часовото ограничение предвидени по-горе ако счете, че:

- а) съществува крайна необходимост от поддържането на енергийните доставки или
- б) че спряната инсталация ще бъде заменена от друга инсталация, която ще рискува да предизвика общо увеличение на емисиите.

2. Компетентният орган може да разреши за максимален срок от шест месеца отмяна на задължението за спазване на стойностите на пределнодопустимите емисии, предвидени в член 4 за серния двуокис в инсталациите, които използват нормално за тази цел гориво с ниско притежание на сяра, когато експлоатиращият не е в състояние да спазва тези пределни стойности поради прекъсване на снабдяването с гориво с ниско притежание на сяра, произтичащо от ситуация на краен недостиг. В такива случаи Комисията се информира незабавно.

3. Компетентният орган може да разреши, по изключение и за период, ненадвишаващ десет дена, освен ако няма крайна необходимост от поддържането на енергийните доставки, отклонение от задължението да се спазват стойностите на пределнодопустимите емисии, предвидени в член 4, в случай когато една инсталация, която използва нормално само газообразно гориво и която в противен случай трябва да бъде оборудвана със съоръжение за очистване на отпадните газове, трябва да има възможност да използва други горива с оглед на рязко прекъсване на захранването с газ. Компетентният орган се информира незабавно за всеки специфичен случай веднага след

неговото възникване. Държавите-членки уведомяват незабавно Комисията за случаите, посочени в предишния параграф.

Член 8

1. В случай на инсталации, оборудвани със смесена пещ, изискващо едновременното използване на две или повече горива, когато компетентният орган дава разрешението, визирано в член 4, параграф 1 и 2 и в случаите на инсталации, посочени в член 4, параграф 3 или в член 10, той определя стойностите на пределнодопустимите емисии както следва:

а) на първо място, като взема стойността на пределнодопустимите емисии, отнасяща се за всяко гориво и за всеки замърсител, отговарящ на номиналната топлинна мощност на горивната инсталация, така както е посочена в приложения от III до VII;

б) на второ място, като определя стойностите на пределнодопустимите емисии, пресметнати на гориво; тези стойности се получават като се умножават пределните стойности на индивидуалните емисии, посочени по-горе, по топлинната мощност, давана от всяко гориво, и като резултатът от всяко умножение се раздели на сумата от топлинните мощности, давани от всички горива;

в) на трето място, като се събират стойностите на пределнодопустимите емисии, пресметнати на гориво.

2. За чистото горене, в горивните инсталации, оборудвани със смесена пещ, които използват отпадъци от дестилация и от конверсия при рафинирането на суровия петрол самостоятелно или съвместно с други горива, се прилагат разпоредбите, отнасящи се за горивото имащо най-висока пределна стойност на емисии (определящо гориво) без оглед на параграф 1, ако по време на функционирането на горивната инсталация съотношението на отдаваната топлина от гориво към сумата от топлинните мощности, давани от всички горива е 50 %.

Ако съотношението на определящото гориво е по-малко от 50 %, пределната стойност на емисия е определена пропорционално на отдаваната топлина от всяко от горивата спрямо сумата от топлинните мощности давани от горивата както следва:

а) на първо място, като се взема пределната стойност на емисия по отношение на всяко гориво и на всеки замърсител, отговарящо на номиналната топлинна мощност на инсталацията, така, както е посочено в приложения от III до VII;

б) на второ място, като се изчислява пределната стойност на емисия за определящото гориво (горивото, което има най-висока пределна стойност на емисия в съответствие с приложения от III до VII или, в случай на две горива имащи еднаква пределна стойност на емисии, това, което дава по-голямо количество топлина); тази стойност се получава, като се умножи по две пределната стойност на емисия за това гориво,

определена в приложения от III до VII и като се извади от резултата пределната стойност на емисия за горивото, което има най-ниската пределна стойност на емисия;

в) на трето място, като се определят стойностите на пределнодопустимите емисии пресметнати за всяко гориво; тези стойности се получават като се умножава пределната стойност на емисия изчислена за гориво по количеството топлина, отдавано от определящото гориво, и като се умножат другите пределни стойности на емисии по количеството топлина отдавано от всяко гориво и като се раздели резултата от умножението на сумата от топлинните мощности, отдавани от всички горива;

г) на четвърто място, като се прибавят стойностите на пределнодопустимите емисии, пресметнати за всяко гориво.

3. на мястото на разпоредбите на параграф 2, средните пределни стойности на емисии, дадени по-долу, могат да бъдат приложени за серния двуокис (независимо от комбинирането на използваните горива):

а) за новите инсталации, посочени в член 4, параграфи 1 и 3: 1000 mg/Nm^3 , отговарящо на средната стойност на всички инсталации от този тип в рамките на рафинерията;

б) за новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2: 600 mg/Nm^3 , отговарящо на средната стойност на всички инсталации от този тип в рамките на рафинерията, с изключение на газовите турбини.

Компетентните органи следят приложението на тази разпоредба да не предизвика увеличение на емисиите изпускано от съществуващите инсталации.

4. В случай на инсталации, оборудвани със смесена пещ, налагаща използването на две или повече горива, при даването на разрешение, визирано в член 4, параграфи 1 и 2 и в случай на инсталациите, обхванати от член 4, параграф 3, или от член 10, се прилагат пределните стойности на емисии, определени в приложения от III до VII, отговарящи на всяко използвано гориво.

Член 9

Изхвърлянето на отпаден газ от горивните инсталации трябва да се извършва контролирано, през комин. Разрешението, визирано в член 4 и разрешенията, дадени на горивните инсталации, посочени в член 10, определят условията на изхвърляне. Компетентния орган следи именно за това височината на комина да е изчислена така, че да запазва здравето на хората и околната среда.

Член 10

Когато мощността на една горивна инсталация е увеличена с поне 50 MW, стойностите на пределнодопустимите емисии, посочени в част Б на приложенията от III до VII, се

прилагат за новата част на инсталацията и се определят в съответствие с топлинната мощност на цялата инсталация. Тази разпоредба не се прилага спрямо случаите, посочени в член 8, параграфи 2 и 3.

Когато експлоатиращият една горивна инсталация предвижда промяна съгласно член 2, параграф 10, буква б) и член 12, параграф 2 от Директива 96/61/ЕО, се прилагат стойностите на пределнодопустимите емисии, посочени в част Б на приложенията от III до VII за серния двуокис, за азотния окис и прахта.

Член 11

В случай на изграждане на горивни инсталации, които биха могли да засегнат чувствително околната среда на друга държава-членка, държавите-членки следят за това, да се предава цялата съответстваща информация и консултациите да се проведат, съгласно член 7 от Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г., отнасяща се до оценката на влиянието на някои обществени и частни проекти върху околната среда¹.

Член 12

Държавите-членки взимат необходимите мерки за да осигурят наблюдението, съгласно приложение VII, част А, на емисиите от горивните инсталации, посочени в настоящата директива, както и всичко друго от значение за прилагането на тази директива. Държавите-членки могат да изискват това наблюдение да се извършва за сметка на експлоатиращия.

Член 13

Държавите-членки взимат необходими мерки за това, експлоатиращият да уведомява компетентните органи в разумни срокове за резултатите от постоянните измервания, за резултатите от контрола на измервателните уреди и за резултатите от непостоянните измервания, както и за всички извършвани измервателни операции, за да се прецени дали разпоредбите на тази директива са спазени.

Член 14

1. По отношение на постоянните измервания, стойностите на пределнодопустимите емисии, определени в част А от приложения от III до VII, се приемат за спазени, ако за часовете на експлоатация за една календарна година оценката на резултатите показва:

а) че нито една средна стойност за календарен месец не превишава стойностите на пределнодопустимите емисии и

б) що се отнася до:

¹ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40. Директива, последно изменена с Директива 97/11/ЕО (ОВ L 73, 14.03.1997 г., стр. 5).

i) серния двуокис, 97 % от всички средни стойности, отчетени за 48 часа не превишават 110 % от стойностите на пределнодопустимите емисии,

ii) азотните окиси, 95 % от всички средни стойности, отчетени за 48 часа не превишават 110 % от стойностите на пределнодопустимите емисии.

Посочените в член 7 периоди, както и периодите на пускане в експлоатация и извеждане от експлоатация не са взети под внимание.

2. В случаите, в които се изискват само непостоянни измервания или други възприети процедури за определяне, стойностите на пределнодопустимите емисии, определени в приложения от III до VII се приемат за спазени, ако всяка една от сериите измервания или от другите процедури, дефинирани и определени според приетите от компетентните органи условия, не превишават стойностите на пределнодопустимите емисии.

3. В случаите, посочени в член 5, параграфи 2 и 3, нивата на десулфурация се приемат за спазени, ако оценката на измерванията, извършени съгласно предписанията на приложение VIII, част А, точка 3, посочва, че всички средни стойности, отчетени за един календарен месец или всички средни стойности, отчетени на интервал от един месец достигат изискваните нива на десулфурация.

Посочените в член 7 периоди, както и периодите на пускане в експлоатация и извеждане от експлоатация не са взети под внимание.

4. В случаите на нови инсталации, за които е било дадено разрешение съгласно член 4, параграф 2, стойностите на пределнодопустимите емисии за работните часове в рамките на една календарна година се приемат за спазени, ако:

а) нито една утвърдена дневна средна стойност не е по-голяма от подходящите числа, фигуриращи в част Б от приложенията от III и VII и ако

б) 95 % от всички почасови средни стойности в течение на годината не надвишават 200 % от подходящите числа, фигуриращи в част Б от приложенията от III и VII.

“Утвърдените средни стойности” се получават както е посочено в приложение VIII, част А, точка б.

Посочените в член 7 периоди, както и периодите на пускане в експлоатация и извеждане от експлоатация не са взети под внимание.

Член 15

1. Държавите-членки уведомяват Комисията за изработените съгласно член 3, параграф 1 програми, най-късно до 31 декември 1990 г.

Най-късно до една година след края на различните фази за намаляване на емисиите, произхождащи от съществуващи инсталации, държавите-членки предават на Комисията синтезиран доклад за резултатите от приложението на програмите.

В средата на всяка фаза трябва да се предава и един междинен доклад.

2. Посочените в параграф 1 доклади дават обща представа за следните елементи:

- а) всички горивни инсталации, посочени от настоящата директива;
- б) емисиите от серен двуокис и азотни окиси, изразени в тонове на година и в концентрации на тези субстанции в отпадните газове;
- в) мерките, които вече са взети или които се предвиждат за намаляването на емисиите, както и промените в избора на използваното гориво;
- г) мерките, които вече са взети или които се предвиждат по отношение на режима на експлоатация;
- д) окончателните или предвижданите извеждания от употреба на горивни инсталации и
- е) в краен случай, стойностите на пределнодопустимите емисии наложени в програмите за съществуващите инсталации.

При определянето на годишните емисии и на концентрациите на вредни вещества в отпадните газове, държавите-членки държат сметка за членове 12, 13 и 14.

3. Държавите-членки, които прилагат член 5 или разпоредбите, съдържащи се в забележката към приложение VI, част А, изготвят годишен доклад до Комисията за това.

Член 16

Държавите-членки определят санкциите, които се прилагат в случай на нарушение на националните разпоредби, приети въз основа на настоящата директива. Така предвидените санкции трябва да бъдат ефикасни, съразмерни и разубеждаващи.

Член 17

1. Директива 88/609/ЕИО е отменена ефективно на 27 ноември 2002 г. без да се нарушава параграф 2 и задълженията на държавите-членки по отношение на крайните дати за въвеждане и прилагане на разпоредбите, посочени в приложение IX.

2. В случай на нови инсталации, които са били лицензирани преди 27 ноември 2002 г. както е предвидено в член 4, параграф 1 от настоящата директива, член 4, параграф 1, член 5, параграф 2, член 6, член 15, параграф 3, приложения III, VI, VII и приложение IX,

част А, точка 2 от Директива 88/609/ЕИО, така, както е изменена с Директива 94/66/ЕО, остават в употреба до 1 януари 2008 г., дата след която ще бъдат забранени.

3. Препратките към Директива 88/609/ЕИО трябва да се възприемат като направени към настоящата директива и да се четат според таблицата за съответствие, фигурираща в приложение Х.

Член 18

1. Държавите-членки въвеждат употреба необходимите законови, подзаконови и административни мерки, за да се приведат в съответствие с настоящата директива преди 27 ноември 2002 г. Те незабавно уведомяват Комисията.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, те трябва да съдържат препратка към настоящата директива или трябва да са придружени от такава препратка при официалното им публикуване. Разновидностите на тази препратка се приемат от държавите-членки.

2. За съществуващите инсталации и новите инсталации за които е било дадено разрешение съгласно член 4, параграф 1, се прилагат разпоредбите на приложение VIII, част А, точка 2, считано от 27 ноември 2004 г.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на разпоредбите от вътрешното право, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 19

Настоящата директива влиза в сила в деня на публикуването ѝ в *Официалния вестник на Европейските общности*.

Член 20

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 23 октомври 2001 година.

За Европейския парламент:
Председател:
N. FONTAINE

За Съвета:
Председател:
A. NEYTS-UYTTEBROECK

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ПРЕДЕЛНИ СТОЙНОСТИ И ЦЕЛИ НА НАМАЛЯВАНЕТО НА ЕМИСИИТЕ ОТ СЕРЕН ДВУОКИС (SO₂) ЗА СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ ИНСТАЛАЦИИ¹²

Държава-членка	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
	Емисии на SO ₂ от големите горивни инсталации от 1980 (килотона)	Пределни стойности на емисиите (килотона/година)			% на намаление по отношение на емисиите от 1980			% на намаление по отношение на коригираните емисии от 1980		
		Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3
		1993	1998	2003	1993	1998	2003	1993	1998	2003
Белгия	530	318	212	1 5 9	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70
Дания	323	213	141	1 0 6	-34	- 5 6	- 67	- 40	- 60	-70
Германия	2225	133 5	890	6 6 8	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70
Гърция	303	320	320	3 2 0	+6	+ 6	+6	- 45	- 45	-45
Испания	2290	229 0	1730	1 4 4 0	0	- 2 4	- 37	- 21	- 40	-50
Франция	1910	114 6	764	5 7 3	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70
Ирландия	99	124	124	1 2	+25	+ 2	+2 5	- 29	- 29	-29

¹ В резултат на мощностите, разрешени на 1 юли 1987 г. или по-късно, могат да възникнат допълнителни емисии.

² Емисиите, изпускани от горивни инсталации, оторизирани преди 1 юли 1987 г., но които не са били функциониращи преди тази дата и които не са били взети предвид при определянето на пределните стойности на емисиите в настоящото приложение трябва да се приведат в съответствие с изискванията, определени от настоящата директива за новите инсталации или да се вземат предвид в рамките на общите емисии, изпускани от съществуващите инсталации, които не трябва да надвишават пределните стойности, определени в настоящото приложение.

				4		5				
Италия	2450	180 0	1500	9 0 0	-27	- 3 9	- 63	- 40	- 50	-70
Люксембург	3	1,8	1,5	1, 5	-40	- 5 0	- 60	- 40	- 50	-50
Нидерландия	299	180	120	9 0	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70
Португалия	115	232	270	2 0 6	+102	+ 1 3 5	+7 9	- 25	- 13	-34
Обединено кралство	3883	310 6	2330	1 5 5 3	-20	- 4 0	- 60	- 20	- 40	-60
Австрия	90	54	36	2 7	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70
Финландия	171	102	68	5 1	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70
Швеция	112	67	45	3 4	-40	- 6 0	- 70	- 40	- 60	-70

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ПРЕДЕЛНИ СТОЙНОСТИ И ЦЕЛИ НА НАМАЛЯВАНЕТО НА ЕМИСИИТЕ ОТ АЗОТНИ ОКСИДИ (NO_x) ЗА СЪЩЕСТВУВАЩИТЕ ИНСТАЛАЦИИ¹²

Държава-членка	0	1	2	3	4	5	6
	Емисии на NO _x (под формата на NO ₂) от големите горивни инсталации от 1980 (килотона)	Пределни стойности на емисиите на NO _x (килотона/година)		% на намаление по отношение на емисиите от 1980		% на намаление по отношение на коригираните емисии от 1980	
		Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3	Фаза 1	Фаза 2	Фаза 3
		1993 ¹	1998	1993 ¹	1998	1993 ¹	1998
Белгия	110	88	66	-20	-40	-20	-40
Дания	124	121	81	-3	-35	-10	-40
Германия	870	696	522	-20	-40	-20	-40
Гърция	36	70	70	+94	+94	0	0
Испания	366	368	277	+1	-24	-20	-40
Франция	400	320	240	-20	-40	-20	-40
Ирландия	28	50	50	+79	+79	0	0
Италия	580	570	428	-2	-26	-20	-40
Люксембург	3	2,4	1,8	-20	-40	-20	-40
Нидерландия	122	98	73	-20	-40	-20	-40
Португалия	23	59	64	+157	+178	-8	0
Обединено кралство	1016	864	711	-15	-30	-15	-30
Австрия	19	15	11	-20	-40	-20	-40
Финландия	81	65	48	-20	-40	-20	-40
Швеция	31	25	19	-20	-40	-20	-40

¹По технически причини, държавите-членки могат да отложат максимум с две години датата, предвидена за първата фаза на намаляване на емисиите на NO_x като информират Комисията в срок от един месец, считано от оповестяването на настоящата директива.

¹ В резултат на мощностите, разрешени на 1 юли 1987 г. или по-късно, могат да възникнат допълнителни емисии.

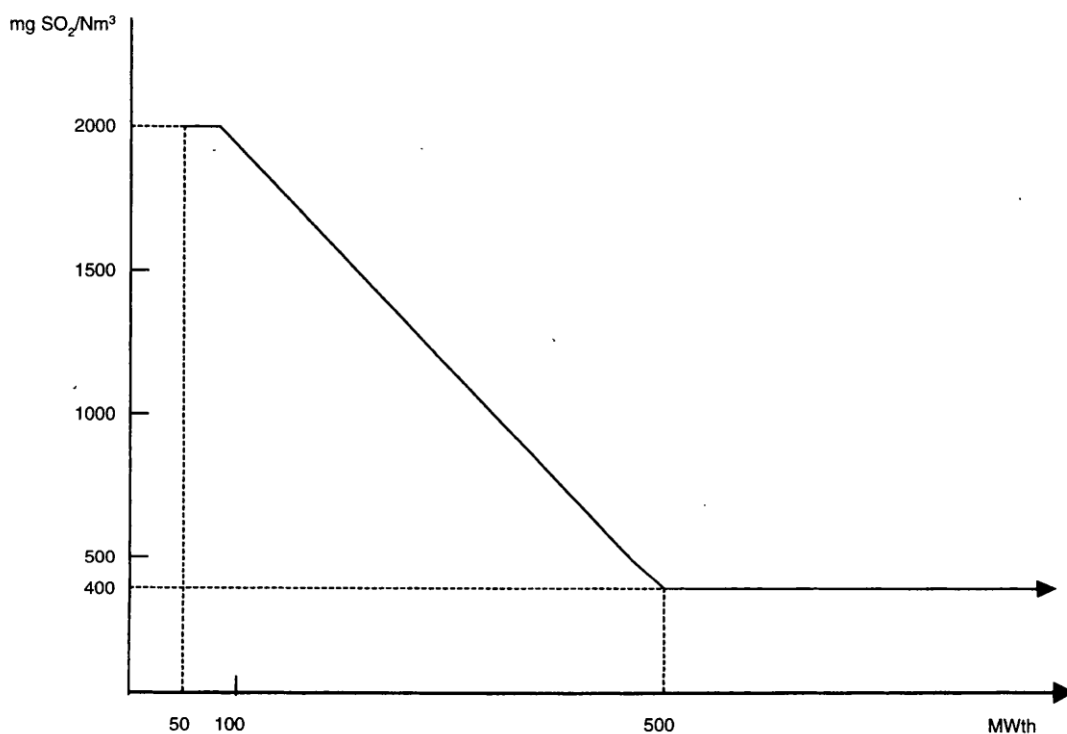
² Емисиите, изпускани от горивни инсталации, оторизирани преди 1 юли 1987 г., но които не са били функциониращи преди тази дата и които не са били взети предвид при определянето на пределните стойности на емисиите в настоящия анекс трябва да се приведат в съответствие с изискванията, определени от настоящата директива за новите инсталации или да се вземат предвид в рамките на общите емисии, изпускани от съществуващите инсталации, които не трябва да надвишават пределните стойности, определени в настоящото приложение.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

СТОЙНОСТИ НА ПРЕДЕЛНОДОПУСТИМИТЕ ЕМИСИИ НА СЕРЕН ДВУОКИС (SO₂)

Твърди горива

А. Стойностите на пределнодопустимите емисии за SO₂ изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 6 %), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Забележка: Когато стойностите на пределнодопустимите емисии не могат да бъдат достигнати поради характеристиките на горивото, се постига увеличение на нивото на десулфурация от поне 60 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-малка или равна на 100 mWth, от поне 75 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма от 100 mWth и по-малка от 300 mWth и от поне 90 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма от 300 mWth. При инсталации с номинална топлинна мощност по-голяма от 500 mWth се прилага степен на десулфурация от поне 94 % или от поне 92 % в случай, че има сключен договор за изграждането на система за десулфурация на изпусканите газове от пушеците или на оборудване за инжектиране на калциев окис и че работите по инсталирането са започнали преди 1 януари 2001 г.

Б. Стойности на пределнодопустимите емисии на SO₂, изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 6 %), приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини:

Вид гориво	50 до 100 MWth	100 до 300 MWth	> 300 MWth
Биомаса	200	200	200
Общ случай	850	200 ¹	200

¹ С изключение на крайните периферни региони, за които се прилагат стойности от 850 до 200 mg/Nm³ (линейно намаление).

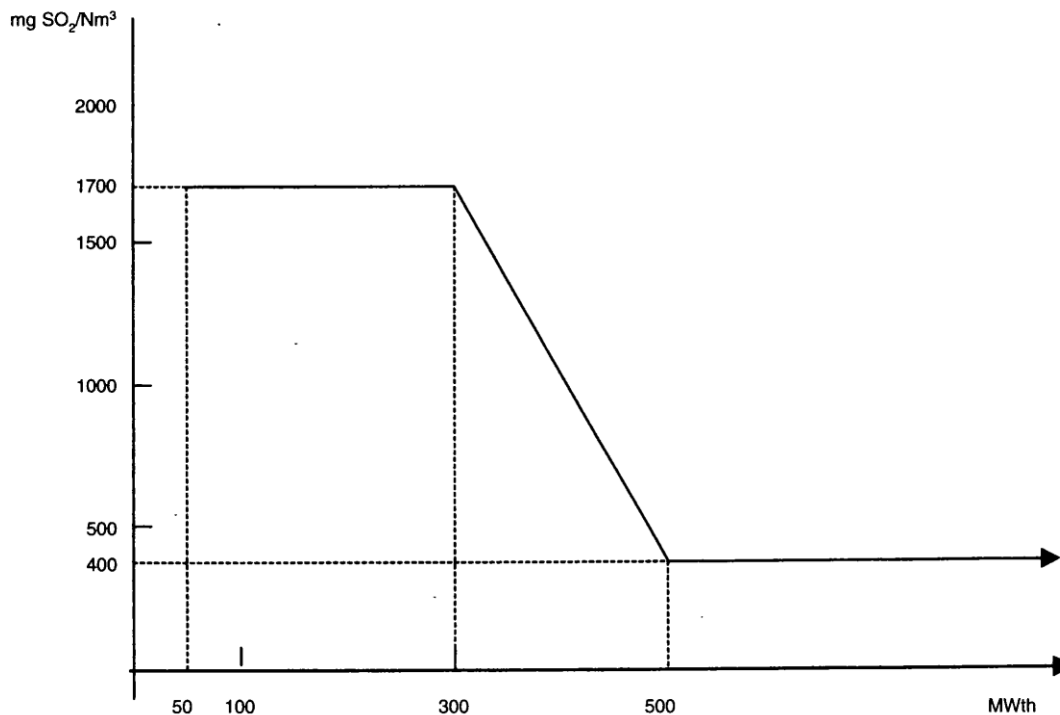
Забележка: Когато упоменатите по-горе стойности на пределнодопустимите емисии не могат да бъдат достигнати поради характеристиките на горивото, инсталациите реализират ниво на емисия на SO₂ от 300 mg/Nm³, или степен на десулфурация от поне 92 % при инсталации с номинална топлинна мощност по-малка или равна на 300 MWth; при инсталации с номинална топлинна мощност превишаваща 300 MWth, се прилагат степен на десулфурация от поне 95 %, както и стойност на пределнодопустими емисии от 400 mg/Nm³.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СТОЙНОСТИ НА ПРЕДЕЛНОДОПУСТИМИ ЕМИСИИ НА СЕРНИЯ ДВУОКИС (SO₂)

Течни горива

А. Стойностите на пределнодопустимите емисии за SO₂ изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 3 %), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Б. Стойности на пределнодопустимите емисии на SO₂, изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 3 %), приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газите турбини:

50 до 100 MWth	100 до 300 MWth	> 300 MWth
850	400 до 200 (линейно намаляване) ¹	200

¹ С изключение на крайните периферни региони, за които се прилагат стойности от 850 до 200 mg/Nm³ (линейно намаление).

За две инсталации с обща топлинна мощностот 250 MWth на островите Крит и Родос, които ще получат разрешение преди 31 декември 2007 г., се прилага стойност на пределнодопустимите емисии от 1700 mg/Nm³.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

СТОЙНОСТИ НА ПРЕДЕЛНОДОПУСТИМИТЕ ЕМИСИИ НА СЕРЕН ДВУОКИС (SO₂)

Газообразни горива

А. Стойностите на пределнодопустимите емисии за SO₂, изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 3 %), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Вид гориво	пределнодопустими стойности (mg/Nm ³)
Газообразни горива - общо	35
Втечен газ	5
Газове с ниска калоричност, изпускани от газифицирането на отпадъци от рафинерии, газове от коксови пещи, газове от доменни пещи.	800
Газове, изпускани от газифицирането на въглища	¹

¹ Съветът ще определи впоследствие стойностите на пределнодопустимите емисии, приложими за този вид газ, на основата на предложения които Комисията ще направи в светлината на добития технически опит.

Б. Стойности на пределнодопустимите емисии на SO₂, изразени в mg/ mg/Nm³ (съдържание на O₂: 3 %), приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2:

Газообразни горива - общо	35
Втечен газ	5
Газове с ниска калоричност, изпускани от коксови пещи, газове от доменни пещи.	400
Газове с ниска калоричност, изпускани от доменни пещи	200

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

**СТОЙНОСТИ НА ПРЕДЕЛНОДОПУСТИМИТЕ ЕМИСИИ НА АЗОТНИ
ОКСИДИ (ОТЧИТАНЕ НА NO₂)**

А. Стойностите на пределнодопустимите емисии за NO_x, изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 6 % за твърдите горива, 3 % за течните и газообразните горива), приложими към новите и съществуващите инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Вид гориво	пределни стойности ¹ (mg/Nm ³)
Твърдо ²³ :	
50 до 500 MWth	600
> 500 MWth	500
Считано от 1 януари 2016 г.:	
50 до 500 MWth	600
> 500 MWth	200
Течно:	
50 до 500 MWth	450
> 500 MWth	400
Газообразно:	
50 до 500 MWth	300
> 500 MWth	200

¹ С изключение на крайните периферни региони, за които се прилагат следните стойности:

твърдо, със съдържание на летливи елементи по-малко от 10 %: 1300

течно: 450

газообразно: 350

² До 31 декември 2015 г., инсталации с номинална топлинна мощност превишаваща 500500 MWth, чиято годишна експлоатация (плаваща средна величина, изчислена за период от 5 години) не надвишава 2000 часа, считано от 20085 г.:

- За оторизирани инсталации, съгласно член 4, параграф 3, буква а), са подложени на пределна стойност от 600 mg/Nm³ за емисиите на азотни оксиди (отчитане на NO₂).

- за инсталациите подчинени на национална схема по смисъла на член 4, параграф 6, допринасят за спазването на схемата, изчислена по отношение на пределнодопустима стойност от 600 mg/Nm³.

Считано от 1 януари 2016 г., инсталациите чиято годишна експлоатация (плаваща средна величина, изчислена за период от 5 години) не превишава 1500 часа, са подложени на пределнодопустима стойност от 450 mg/Nm³ за емисиите на азотни оксиди (отчитане на NO₂).

³ До 1 януари 2018 г., за инсталациите, които са работили през 12-те месеца, предшестващи датата 1 януари 2001 г., и продължават да работят с твърди горива, съдържащи по-малко от 10 % летливи вещества, се прилага пределнодопустима стойност от 1 200 mg/Nm³.

Б. Стойности на пределнодопустимите емисии на NO_x, изразени в mg/Nm³, приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини.

Твърди горива (съдържание на O₂: 6 %)

Вид гориво	50 до 100 MWth	100 до 300 MWth	> 300 MWth
Биомаса	400	300	200

Общ случай	400	200 ¹	200
------------	-----	------------------	-----

¹ С изключение на крайните периферни региони, за които се прилага стойността 300 mg/Nm³.

Течни горива (съдържание на O₂: 3 %)

50 до 100 MWth	100 до 300 MWth	> 300 MWth
400	200 ¹	200

¹ С изключение на крайните периферни региони, за които се прилага стойността 300 mg/Nm³.

За две инсталации с номинална топлинна мощност от 250 MWth на островите Крит и Родос, които ще бъдат оторизирани преди 31 декември 2007 г., се прилага стойността на пределнодопустими емисии от 400 mg/Nm³.

Газообразни горива (съдържание на O₂: 3 %)

	50 до 100 MWth	> 300 MWth
Природен газ (бел. 1)	150	100
Други газове	200	200

Газови турбини

Стойности на пределнодопустимите емисии на NO_x изразени в mg/Nm³ (съдържание на O₂: 15 %), приложими към само една газова турбина съгласно член 4, параграф 2 (пределнодопустимите стойности са приложими само при товар, превишаващ 70 %):

	> 50MWth (топлинна мощност по стандарт ISO)
Природен газ (бел. 1)	50 (бел. 2)
Течни горива (бел. 2)	120
Газообразни горива (бел. 3)	120

Газовите турбини, предназначени за извънредни ситуации и работещи по-малко от 500 часа годишно са изключени от тези пределни стойности. Експлоатиращите такива инсталации предават всяка година на компетентния орган отчет за отработените часове.

Бел. 1: Природният газ е естествено образувал се метан, който има максимално съдържание на инертни и други елементи от 20 % (на обем).

Бел. 2: 75 mg/Nm³ в следните случаи, в които капацитетът на газова турбина е определен по стандарт ISO за основен товар:

- газови турбини, използвани в комбинирана система на производство на топлина и електричество, с общ капацитет, превишаващ 75 %,
- газови турбини, използвани в инсталациите с комбиниран цикъл със среден общ годишен електрически капацитет, превишаващ 55 %,
- газови турбини за механични трансмисии.

За единичните газови турбини, които не отговарят на никоя от горните категории, но чийто капацитет превишава 35 % - определен по стандарт ISO за основен товар -

стойностите на пределнодопустимите емисии са от $50 \cdot \eta / 35$, като η е капацитетът на газовата турбина, изразен в проценти (определено по стандарт ISO за основен товар).

Бел. 3: Тази стойност на пределнодопустимите емисии не се прилага по отношение на газови турбини, които изгарят леки и средни дестилати.

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

СТОЙНОСТИ НА ПРЕДЕЛНОДОПУСТИМИТЕ ЕМИСИИ НА ПРАХ

А. Стойности на пределнодопустимите емисии на прах, изразени в mg/Nm^3 (съдържание на O_2 : 6 % за твърдите горива, 3 % за течните и газообразните горива), приложими за новите и съществуващи инсталации, посочени съответно в член 4, параграфи 1 и 3:

Вид гориво	Номинална топлинна мощност (MW)	Стойност на пределнодопустими емисии (mg/Nm^3)
Твърди	≥ 500	50 ²
	< 500	100
Течни	всички инсталации	50
Газообразни	всички инсталации	5 като цяло 10 за газовете от доменните пещи 50 за металургичните газове, които могат да бъдат употребявани другаде

¹ Пределнодопустима стойност от $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ може да бъде наложена на инсталациите с топлинна мощност, превишаваща 500 MWth, които изгарят течни горива, чието съдържание на пепел превишава 0,06 %.

² Пределнодопустима стойност от $100 \text{ mg}/\text{Nm}^3$ може да бъде наложена на инсталациите, оторизирани съгласно член 4, параграф 3, с номинална топлинна мощност превишаваща или равна на 500 MWth, които изгарят твърдо гориво, чието съдържание на топлина превишава $5\,800 \text{ kJ}/\text{kg}$ (нетна калорийна стойност), съдържанието на влага превишава 45 % от теглото, комбинираното съдържание на влага и пепел превишава 60 % и стойността на калциев оксид превишава 10 %.

Б. Стойности на пределнодопустими емисии за прах, изразени в mg/Nm^3 , приложими към новите инсталации, посочени в член 4, параграф 2, с изключение на газовите турбини:

Твърди горива (съдържание на O_2 : 6 %)

50 до 100 MWth	$> 100 \text{ MWth}$
50	30

Течни горива (съдържание на O_2 : 3 %)

от 50 до 100 MWth	$> 100 \text{ MWth}$
50	30

За две инсталации с номинална топлинна мощност от 250 MWth на островите Крит и Родос, които получат разрешение преди 31 декември 2007 г., се прилага стойност на пределнодопустимите емисии от $50 \text{ mg}/\text{Nm}^3$.

Газообразни горива (съдържание на O₂: 3 %)

По правило	5
Газове от доменни пещи	10
Газове, получени от стомани, които могат да бъдат използвани другаде	30

ПРИЛОЖЕНИЕ VIII

МЕТОДИ ЗА ОТЧИТАНЕ НА ЕМИСИИТЕ

A. Методи за отчитане и оценка на емисиите, изпускани от горивни инсталации.

1. До 27 ноември 2004 г.

За новите инсталации, концентрациите на серен двуокис (SO_2), на прах и на азотни оксиди (NO_x) се измерват текущо за новите инсталации, по смисъла на член 4, параграф 1, за които е дадено разрешение за номинална топлинна мощност превишаваща 300 MW. Същевременно, наблюдението на SO_2 и на прахта може да бъде ограничено до непланирани измервания или до други подходящи процедури за определяне в случаите, когато тези измервания или процедури, които трябва да бъдат проверени и признати от компетентните органи, могат да бъдат използване за определяне на концентрацията.

В случай на нови инсталации по смисъла на член 4, параграф 1, за които е дадено разрешение и които не са посочени в алинея 1, компетентните органи могат ако сметнат за необходимо да изискват за тези три вредни вещества извършването на постоянни измервания. Ако не са изисквани постоянни измервания, периодично се извършват одобрени от компетентните органи подходящи непланирани измервания и процедури за оценката на количеството гореспоменатите налични в емисиите субстанции.

2. От 27 ноември 2002 г. и без да се нарушава член 18, параграф 2.

Компетентните органи изискват постоянни измервания на концентрациите на SO_2 , NO_x и на прах, изпускани от отпадните газове на всички горивни инсталации, чиято номинална топлинна мощност е равна или превишава 100 MW.

В нарушение на алинея 1, постоянни измервания не са задължителни в следните случаи:

- за горивните инсталации, чийто експлоатационен период е по-малък от 10000 часа експлоатация,
- за SO_2 и прах, изпускани от горивни инсталации, консумиращи природен газ или турбини, работещи с природен газ,
- за SO_2 , произлизащ от газови турбини или от горивни инсталации, работещи с петрол със съдържание на сяра, което е известно, в случай на липса на оборудване за десулфурация,
- за SO_2 , изпускано от горивни инсталации, работещи с биомаса, ако експлоатиращият може да докаже, че емисиите на SO_2 по никакъв начин не могат да бъдат по-високи от предписаните стойности на пределнодопустимите емисии

Ако не се изискват постоянни измервания, то се изискват непланирани измервания поне на шест месеца. За да се оцени количеството на съществуващите в емисиите вредните вещества, посочени по-горе, като алтернативна мярка могат да се прилагат проверени и одобрени от компетентните органи подходящи процедури за оценка. Тези процедури се позовават на подходящите стандарти CEN от момента в който въпросните стандарти бъдат на разположение. При липсата на стандарти CEN се прилагат стандартите ISO, национални или международни стандарти, които предоставят данни с еквивалентна научна стойност.

3. В случай на инсталации, които трябва да спазват определените в член 5, параграф 2 и в приложение III стойности на десулфурация, се прилагат изискванията, които се отнасят до измерванията на емисиите на SO₂, предвидени в параграф 2, на настоящата част А. Освен това редовно трябва да се следи съдържанието на сяра в горивото, което се вкарва в инсталацията.

4. Компетентните органи трябва да бъдат уведомявани за промените в съставките или вида на използваното гориво или за начина на експлоатация на централата. Те решават дали разпоредбите в областта на контрола, посочени в точка 2 са все още подходящи, или трябва да бъдат променени.

5. Постоянните измервания, извършвани съгласно параграф 2 включват подходящите експлоатационни параметри, каквито са съдържанието на кислород, температурата, налягането и съдържанието на водна пара. Когато взетите за проби газове за гориво са изсушени преди анализа на емисиите, постоянният контрол на съдържанието на водна пара в газовете за гориво не е необходим.

Представителни измервания (т.е. чрез вземане на проби и анализ) на вредните вещества и на подходящите експлоатационни параметри, както и референтни методи за вземане на проби на автоматичните измервателни апарати се извършват веднага след като стандартите CEN бъдат на разположение. При липсата на стандарти CEN, трябва да се прилагат стандартите ISO, национални или международни стандарти, които предоставят данни с еквивалентна научна стойност.

Уредите за постоянните измервания се контролират чрез паралелни измервания, съгласно съответните методи, поне веднъж годишно.

6. Стойностите на доверителните интервали от 95 % от единствен измерен резултат не превишават следните проценти на стойностите на пределнодопустимите емисии.

серен двуокис	20 %
азотни оксиди	20 %
прах	30 %

Приетите средни часови и дневни стойности се определят въз основа на приетите средните часови стойности, измерени след изваждането на доверителния интервал, посочен по-горе.

Не се държи сметка за всеки ден, в който повече от три средни дневни стойности е трябвало да бъдат обявени за невалидни поради повреди или операции по поддръжката на уреда за постоянен контрол. Ако поради причини от такъв характер се наложи обявяването за невалидни на повече от десет дена в годината, компетентният орган изисква от експлоатиращия да вземе мерки за подобряване на надеждността на уреда за постоянен контрол.

Б. Определяне на общите годишни емисии на горивните инсталации.

До 2003 г. включително, определянето на общите годишни емисии на SO₂ и NO_x изпускани от новите горивни инсталации се съобщава на компетентните органи. Когато се използва постоянен контрол, експлоатиращият на горивната инсталация прибавя поотделно за всяко вредно вещество масата на вредното вещество, изпускано всеки ден въз основа на волуметричните дебити на отпадните газове. Когато не се прилага постоянен контрол, експлоатиращият определя оценка на общите годишни емисии въз основа на предвидените в точка А.1. разпоредби, съгласно изискванията на компетентните органи.

Държавите-членки съобщават на Комисията общите годишни емисии на SO₂ и NO_x, изпускани от новите инсталации заедно със съобщаването на изискваната в точка В.3. информация, отнасяща се до общите годишни емисии на съществуващите инсталации.

От 2004 г. и за всяка следваща година, държавите-членки изготвят списък на емисиите на SO₂, NO_x и прах от всички горивни инсталации, чиято номинална топлинна мощност е равна или по-голяма от 50 MW. За всяка от експлоатираните инсталации на даден обект, компетентният орган получава следните информации:

- общите годишни емисии на SO₂, NO_x и на прах (общо количество частици в суспензия),
- обща годишна енергийна стойност по отношение на нейната нетна калорийност, разделена в пет категории горива: биомаса, други твърди горива, течни горива, природен газ, други газове.

На всеки три години, в рамките на дванадесет месеца след този тригодишен период, на Комисията се изпраща синтез от резултатите от този отчет, които посочват емисиите от всяка рафинерия по отделно. Годишните данни по инсталации се предоставят на Комисията по нейно поискване. В рамките на дванадесет месеца след получаването на този отчет, Комисията предоставя на държавите-членки в синтезиран вид сравненията и оценките на националните прегледи.

Считано от 1 януари 2008 г., държавите-членки изпращат всяка година доклад до Комисията за обявените съществуващи инсталации, с оглед на ползите от разпоредбите

на член 4, параграф 4, придружен от отчет за използваните и неизползваните часове от разрешеното време, за остатъка от експлоатационния живот на тези инсталации.

В. Определяне на общите годишни емисии на инсталациите до 2003 г. включително.

1. От 1990 г. до 2003 г. включително, държавите-членки изготвят пълен отчет за емисиите на SO₂ и NO_x, изпускани от съществуващите инсталации:

- за инсталациите с мощност над 300 MW - инсталация по инсталация,

- за другите горивни инсталации, към които се прилага настоящата директива - на общо основание.

2. Използваните методи за изготвянето на тези отчети съответстват на тези, които се използват за определянето на емисиите на SO₂ и NO_x, изпускани от горивните инсталации от 1980 г.

3. Резултатите от тези отчети се предоставят на Комисията в подходящ обобщен вид в срок от девет месеца, считано от края на разглежданата година. Използваните методи за изготвянето на отчетите за емисиите и базисните информации се предоставят на Комисията по нейно поискване.

4. Комисията извършва систематично сравнение на националните отчети и, в случай на необходимост, представя на Съвета предложения, които имат за цел да хармонизират методите за отчет на емисиите с оглед на по-ефикасно приложение на настоящата директива.

ПРИЛОЖЕНИЕ IX

КРАЙНИ ДАТИ ЗА ЗАМЯНА И ПРИЛАГАНЕ НА ОТМЕНЕНАТА ДИРЕКТИВА
(посочени в член 17, параграф 1)

Директива	Крайни дати за транспониране	Крайни дати за прилагане
88/609/ЕИО (ОВ L 336, 07.12.1988 г., стр. 1)	30 юни 1990 г.	1 юли 1990 г. 31 декември 1990 г. 31 декември 1993 г. 31 декември 1998 г. 31 декември 2003 г.
94/66/ЕО (ОВ L 337, 24.12.1994 г., стр. 83)	24 юни 1995 г.	

ПРИЛОЖЕНИЕ X

ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЯТА

(посочени в член 17, параграф 3)

Настояща директива	Директива 88/609/ЕИО
Член 1	Член 1
Член 2	Член 2
Член 3	Член 3
Член 4, параграф 1	Член 4, параграф 1
Член 4, параграфи 2, 3 и 4	
Член 4, параграф 5	Член 4, параграф 3
Член 4, параграфи 6, 7 и 8	
Член 5	Член 5
	Член 6
Член 6	
Член 7	Член 8
Член 8	Член 9
Член 9	Член 10
Член 10	Член 11
Член 11	Член 12
Член 12	Член 13, параграф 1
Член 13	Член 14
Член 14	Член 15
Член 15, параграфи 1, 2 и 3	Член 16, параграфи 1, 2 и 4
Член 16	
Член 17	
Член 18, параграф 1, алинея 1 и параграф 3	Член 17, параграфи 1 и 2
Член 18, параграф 1, алинея 2 и параграф 2, и член 19	
Член 20	Член 18
Приложения I - VIII	Приложения I - IX
Приложения IX и X	-